

UZASADNIENIE

W pozwie powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w D. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwoty EUR 114.908,27 (sto czternaście tysięcy dziewięćset osiem i 27/100 euro) wraz z odsetkami według stawki ustawowej, naliczonymi odpowiednio od wskazanych poniżej dat wymagalności do dnia zapłaty, na którą to łączną kwotę składają się następujące kwoty:

1. EUR 1.916,23 (tysiąc dziewięćset szesnaście i 23/100 euro), na którą opiewa faktura nr (...) z 15 kwietnia 2015 roku z datą płatności do 15 maja 2015 roku, wraz z odsetkami według stawki ustawowej liczonymi od 16 maja 2015 roku,

2. EUR 7.171,66 (siedem tysięcy sto siedemdziesiąt jeden i 66/100 euro),

stanowiąca niezapłaconą przez pozwaną część należności wynikających z faktury nr (...) z 29 kwietnia 2015 roku z datą płatności do 29 maja 2015 roku, opiewającej na kwotę EUR 15.378,08 (piętnaście tysięcy trzysta siedemdziesiąt osiem 08/100), wraz z odsetkami według stawki ustawowej liczonymi od 7 listopada 2016 roku do dnia zapłaty,

3. EUR 1.000,99 (tysiąc i 99/100 euro) stanowiącą niezapłaconą przez pozwaną część należności wynikających z faktury nr (...) z 28 maja 2015 roku z datą płatności do 27 czerwca 2015 roku, opiewającej na kwotę EUR 2.189,29 (dwa tysiące sto osiemdziesiąt dziewięć 29/100), wraz z odsetkami według stawki ustawowej liczonymi od 7 listopada 2016 roku do dnia zapłaty ,

4. EUR 7.728,04 (siedem tysięcy siedemset dwadzieścia osiem i 4/100 euro)

stanowiąca niezapłaconą przez pozwaną część należności wynikających z faktury nr (...) z 29 maja 2015 roku z datą płatności do 28 czerwca 2015 roku, opiewającej na kwotę EUR 16.914,09 (szesnaście tysięcy dziewięćset czternaście 09/100 euro), wraz z odsetkami według stawki ustawowej liczonymi od 7 listopada 2016 roku do dnia zapłaty,

5. EUR 95.419,45 (dziewięćdziesiąt pięć tysięcy czterysta dziewięćnaście i 45/100 euro), na którą opiewa faktura nr (...) z 30 października 2015 roku z datą płatności do 29 listopada 2015 roku, z odsetkami według stawki ustawowej liczonymi od 30 listopada 2015 roku,

6. EUR 1.671,90 (tysiąc sześćset siedemdziesiąt jeden i 90/100 euro), na

którą opiewa faktura nr (...) z 19 lutego 2016 roku z datą płatności do 20 marca 2016 roku, z odsetkami według stawki ustawowej liczonymi od 21 marca 2016 roku a nadto zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Powódka podała, uzasadniając żądanie, że domaga się zapłaty za dostarczony pozwanej towar w postaci folii do pakowania wędlin, który był zgodny z zamówieniem i za który pozwana bezzasadnie odmówiła zapłaty (pozew k. 2-13 akt).

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana przyznała, iż strony prowadziły współpracę w zakresie dostawy przez powódkę na rzecz pozwanej folii do gotowania. W toku prowadzonych rozmów pozwana zapewniana była przez pracownika powódki A. N. o właściwościach dostarczanej przez nich folii, w szczególności w zakresie zatrzymywania wody w produkcie tzw. „adhezji”. W ramach tej współpracy pozwana zamawiała u pozwanej produkty według swoich potrzeb, w tym produkty objęte niniejszym sporem w ilości: w szerokości 352 mm - 4,64 tys mb, w szerokości 366 mm - 5,5 tys mb, w szerokości

538 mm - 19,65 tys mb, w szerokości 542 mm - 14,00 tys mb, w szerokości 618 mm - 17,3 tys mb, w szerokości 622 mm - 13,7 tys mb. W związku ze złożonymi w/w zamówieniami i ich dostarczeniem do pozwanej wystawione zostały następujące faktury VAT (...). Poza złożonymi zamówieniami w trakcie realizacji wyżej wskazanych zamówień pozwana kierowała do powódki, a także do innych dostawców pytania dotyczące dostępności folii do gotowania i możliwości jej dostarczenia w określonym terminie. Kierowane zapytania o dostępność nie stanowiły złożenia zamówienia na konkretne produkty .. (...) toku produkcji, a w zasadzie jej rozwoju okazało się, iż dostarczona przez powódkę folia nie posiada właściwości adhezyjnych, tj. zatrzymywania wody w produkcie, pomimo iż pozwana została o nich zapewniona. Produkcje w dostarczonych foliach trwały do czasu, gdy ubytki wody były zbyt wysokie. (...) Sp. z o.o. to spółka, która produkcję na szeroką skalę rozpoczęła w maju 2015 r., wcześniej podejmowane czynności miały na celu przeprowadzenie testów i wstępnego rozruchu.

Pozwana podniosła, że pomiędzy stronami nie doszło do zawarcia ważnej i skutecznej umowy dostawy. M. C. kierując do powódki zapytanie o dostępność, nie złożyła w imieniu spółki oświadczenia woli o zawarciu umowy, w szczególności mając na względzie okoliczność, iż podobne zapytania były kierowane także do innych dostawców. W przedstawionej przez powoda korespondencji e-mail, której pozwana nie kwestionuje, a wymienionej jako załącznik nr 18,19,20 brak jest ostatecznego złożenia przez pozwaną zamówienia, czy też potwierdzenia proponowanych przez powódkę warunków dostawy. W tym stanie rzeczy, pozwana zakwestionowała zasadność obciążenia jej fakturami VAT nr (...). Przedmiotowe faktury zostały powódce odesłane bez księgowania i nie widnieją w księgach rachunkowych Spółki.

Pozwana podkreśliła, że wbrew twierdzeniu pozwu, podjęła próbę ugodowego zakończenia postępowania. Podczas spotkania przedstawicieli powoda z prezesem (...) Sp. z o.o., pozwana podjęła próbę wykorzystania folii w innych spółkach z grupy P.. Z uwagi na właściwości folii była ona jednak dla nich nieprzydatna.

W zakresie żądania przez pozwaną zapłaty należności wynikających z faktur VAT nr (...) pozwana wskazała, iż dostarczona przez powódkę folia nie miała właściwości, o której powódka zapewniała, a które to właściwości były niezbędne dla osiągnięcia przez pozwaną zamierzonego celu produkcyjnego. Z tych też względów w toku postępowania przedsądowego strony podjęły próbę dojścia do porozumienia. Wobec braku wypracowania wspólnego stanowiska w sprawie, pozwana zapłaciła na rzecz powódki wynikające z wyżej wymienionych faktur pomniejszone o 30 % każda z tytułu obniżenia ceny.

Z ostrożności pozwana wskazała, iż towar powódki, objęty fakturami VAT nr (...) nigdy nie został pozwanej wydany, co przemawia za brakiem wymagalności żądania pozwu (art. 605 k.c.). (odpowiedź na pozew 138-141 akt).

W toku procesu strony podtrzymały stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w D. jest podmiotem wpisanym do KRS-u, prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie produkcji oraz sprzedaży hurtowej i detalicznej opakowań z tworzyw sztucznych dla branży spożywczej (dowód: wydruk informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców dla powódki k. 32-34 akt).

Pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. jest spółką prowadzącą działalność gospodarczą w zakresie przetwórstwa mięsnego, w tym produkcji oraz sprzedaży hurtowej i detalicznej wędlin i wędzonek. Spółka ta stanowi część grupy P., w skład której w Polsce wchodzi także m.in. spółki (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. (dowód: wydruk informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców dla pozwanej k. 36-38 akt).

Strony rozpoczęły współpracę handlową w 2015r. Wtedy powódka sprzedawała pozwanej folie spożywcze do pakowania wyrobów mięsnych produkowanych przez pozwaną. Początkowo współpraca handlowa powódki z pozwanym przebiegała prawidłowo (dowód: okoliczności bezsporne).

W okresie trwania współpracy pozwana złożyła u powódki 3 zamówienia, ale strony nie zawarły umów na piśmie. Strony ustalały warunki umowy ustnie, liczyła się przede wszystkim treść zamówienia. Korespondencja była prowadzona mailowa.

Ze strony powódki rozmowy handlowe zmierzające do zawarcia umowy prowadziła manager do spraw sprzedaży A. N.. Ona pozyskiwała nowych klientów, obsługiwała klientów już istniejących, przedstawiała oferty firm w zakresie produktów, cen, testów na foliach, udzielała informacji na temat produktów, organizowała testy na foliach przy udziale techników (dowód: zeznania świadka A. N. e-protokół z dnia 2 lutego 2017r. czas 00:15:20-00:18:29, 00:23:33).

Do marca 2016r. specjalistą do spraw zakupów była u Spółki (...) była J. M.. Zajmowała się zakupem towarów, w tym opakowań, chociaż wiedzę w tym zakresie nabywała dopiero w pracy (dowód: zeznania świadka J. M. e-protokół z dnia 2 lutego 2017r. czas 01:38:29).

Od kwietnia 2015r. w dziale zaopatrzenia pozwanej Spółki zaczęła pracować M. C., ona przejęła obowiązki po J. M.. Miała upoważnienie do zamawiania opakowań i zawierania umów zakupu tego towaru (dowód: zeznania świadka M. C.-protokół z dnia 2 lutego 2017r. czas 02:18:57).

W dniu 21 stycznia 2015 roku doszło do spotkania w K. przedstawiciela powódki A. N. z przedstawicielami grupy P.. Ze strony pozwanej w spotkaniu uczestniczyła J. M. (dowód: zeznania świadka A. N. e-protokół z dnia 2 lutego 2017r. czas 00:23:33, zeznania świadka J. M. e-protokół z dnia 2 lutego 2017r. czas 01:41:38).

Celem spotkania było ustalenie, jakie folie mogą być wykorzystane przy nowym projekcie pozwanej Spółki. Nowy zakład (...) rozpoczynał działalność, zostały zakupione urządzenia do pasteryzacji i P. poszukiwało foli, która spełniałaby wymogi dotyczące pasteryzacji. Pasteryzacja miała odbywać się w 60 stopniach C. od 2 do 4 godzin, a następnie w 90 stopniach C. przez 3 do 4 minut. Kolejne informacje, których powódka potrzebowała dotyczyły grubości i szerokości folii. Pozwana chciała złożyć zamówienie na ilości testowe, które miały posłużyć udzieleniu odpowiedzi na pytanie, czy produkty powódki spełniają oczekiwania pozwanej (dowód: zeznania świadka A. N. e-protokół z dnia 2 lutego 2017r. czas 00:31:46, zeznania świadka J. M. e-protokół z dnia 2 lutego 2017r. czas 01:41:38).

Pozwana na spotkaniu przekazała informację na temat rodzaju maszyn pakujących, ich rodzaju, głębokości tłoczenia (dowód: zeznania świadka J. M. e-protokół z dnia 2 lutego 2017r. czas 01:44:38).

Pozwana wiedziała, że powodowa Spółka nie ma foli z adhezją, bowiem powódka informowała, że takowej nie posiada, ma natomiast inny rodzaj foli do gotowania. Pozwana zdecydowała się przeprowadzić testy z folią, którą oferowała powódka. Gdyby okazało się, że folia nie spełnia wymogów, pozostawała dla pozwanej opcja zakupu foli za granicą (dowód: zeznania świadka J. M. e-protokół z dnia 2 lutego 2017r. czas 01:44:38).

Powódka mówiła, że nie ma foli z adhezją (dowód: zeznania świadka J. M. e-protokół z dnia 2 lutego 2017r. czas 02:02:04).

Treść zamówienia została tego samego dnia przez pozwaną Spółkę przesłana do K. B., która jest specjalistą do spraw obsługi klienta strony powodowej. J. M. ze spółki (...) Sp. z o.o. zamówiła niewielkie ilości foli produkowanych przez powódkę celem przeprowadzenia testów i sprawdzenia, czy będą one właściwe do pakowania wyrobów produkowanych przez pozwaną Spółkę. Pozwana wiedziała, że powódka nie produkuje foli z adhezją (dowód: zeznania świadka J. M. e-protokół z dnia 2 lutego 2017r. czas 01:50:46).

K. B. zamieściła zamówienie w systemie składania zamówień i poinformowała o dostępności folii. Dodatkowo wyjaśniono kwestie dotyczące ilości folii i czasu dostawy. Z racji różnej grubości folii, na jednej rolce są różne ilości metrów folii. Ta sama ilość folii górnej w metrach bieżących, to nie jest ta sama ilość rolki. W związku z tym, ta liczba rolek była większa niż 6, o której to ilości wcześniej strony rozmawiały (dowód: wydruk korespondencji mailowej A. N. z J. M. z 27 stycznia 2015 roku ws. potwierdzenia złożenia zamówienia k. 40-41 akt, wydruk informacji odpowiadającej

odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców dla (...) Sp. z o.o. k. 43-45 akt, zeznania świadka A. N. e-protokół z dnia 2 lutego 2017r. czas 00:39:36).

Folia została dostarczona do magazynu powoda w lutym 2015 roku i przesłana do zakładu (...) oraz zafakturowana. W związku z tym, że zamówienie było na typowe rolki produkcyjne, a nie próbne, których grubość wynosi 100 metrów bieżących powódka poinformowała pozwaną, że zostanie ona obciążona tymi kwotami (dowód: zeznania świadka A. N. e-protokół z dnia 2 lutego 2017r. czas 00:42:20, zeznania świadka J. M. e-protokół z dnia 2 lutego 2017r. czas 01:55:38).

W związku z tym, że P. zakupiło nowe maszyny, na testy potrzebowało większej ilości folii. Pozwana chciała sprawdzić, jak zachowują się maszyny i do tych prób była potrzebna większa ilość folii. (...) powoda nie było przy testach próbnych w fabryce pozwanej Spółki (dowód: zeznania świadka A. N. e-protokół z dnia 2 lutego 2017r. czas 00:44:44, zeznania świadka J. M. e-protokół z dnia 2 lutego 2017r. czas 01:50:46).

W dniu 1 kwietnia 2015r. pracownik pozwanej Spółki M. C. złożyła kolejne zamówienie na te same folie jak w styczniu 2015r., przy czym nie padła nazwa tych folii, podała informację o szerokościach folii. Wtedy A. N. zapytała ją o wynik testów folii przesłanej do prób w lutym 2015r. i czy mają to być te same folie. M. C. odpowiedziała, że wszystko jest w porządku i że proszą o dostarczenie folii do gotowania jak poprzednio, bo firma testująca uznała, że wszystko z folią jest w porządku. Folia do gotowania, to folia do pasteryzacji. M. C. złożyła zamówienie produkcyjne, zamówiła po 5 rolek z każdej folii, czyli do 3 kompletów. Komplet to jest folia górna i dolna. Do maila był dołączony załącznik z wyszczególnieniem ilości folii i projektu, do którego ma być użyta. Bez tej specyfikacji zamówienie nie byłoby możliwe do realizacji (dowód: załącznik nr 8 k. 53 , wydruk korespondencji mailowej A. N. z M. C. z dnia 1 i 8 kwietnia 2015 roku ws. wyników testów i złożenia zamówienia k. 54-57 akt, zeznania świadka A. N. e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017r. czas 00:47:51).

Zamówienie zostało zrealizowane w całości. Standardowy czas realizacji zamówienia u powódki to okres 6 tygodni. M. C. chciała zrealizowania dostawy znacznie wcześniej. Wtedy A. N. poinformowała, jakie folie i w jakich ilościach będą dostarczone. Pierwsza partia została wysłana do Poinformowania z fabryki powódki w Finlandii- za potwierdzeniem dostawy, to była wysyłka kurierem (...). Kolejne, ostatnie zamówienie zostało złożone w dniu 15 kwietnia 2015r. i dotyczyło 3 projektów. To było zamówienie na 144 kilometry bieżącej folii (dowód: zeznania świadka A. N. e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017r. czas 00:52:02, zamówienia –korespondencja mailowa k. 59-69 akt, wydruk korespondencji mailowej A. N. z M. C. z dnia 15 - 17 i 21 kwietnia 2015 roku ws. zamówienia (ujętego w fakturach nr (...) k. 59-69 akt).

W rozmowach telefonicznych prowadzonych z A. N., M. C. potwierdziła zamówienie. Część tego zamówienia na 144 kilometry, M. C. chciała już wcześniej zrealizować. Potrzebowała 70 kilometrów folii już w kolejnym tygodniu i poinformowała o tym A. N. w mailu z dnia 17 kwietnia 2015r. W odpowiedzi A. N. poinformowała M. C., że Spółka może dostarczyć około 20 kilometrów w przyszłym tygodniu, natomiast pozostałą ilość do wcześniejszych zamówień na 35 kilometrów- 4 folie może dostarczyć w tygodniu w dniu 19 i 21 kwietnia 2015r. (dowód: zeznania świadka A. N. e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017r. czas 01:00:32).

Po 17 kwietnia 2015r. nastąpiły „wywołania”, czyli żądania dostarczenia folii składane przez M. C.. Faktury były wystawiane przez K. B. w ciągu tygodnia, dostawy były w krótkich terminach (oprócz faktury nr (...)) i zaraz po tym były wystawione faktury. Powódka nie przysyłała takiej ilości folii, jak wynikało z zestawienia dołączonego przez M. C. do maila. Pozwana godziła się na mniejsze ilości, składała zamówienia. P. P. godził się na to, na taką dostawę produktów partiami, nie mówił o zaprzestaniu składania zamówień, czy reklamacji towaru, nie kwestionował ilości, czy jakości folii (dowód: zeznania świadka A. N. e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017r. czas 01:29:51, zeznania świadka M. C.-protokół z dnia 2 lutego 2017r. czas 02:43:03-02:46:50, 02:52:50).

W dniu 18 maja 2015r. K. B. poinformowała M. C., że folie są już w magazynie powódki, podała ilość metrów bieżących oraz, że jest ich 46 par i zapytała, czy folię ma wysłać do zakładu (...), czy powódka ma poczekać. M. C. odpowiedziała,

że zacznie „wywoływać” folie od przyszłego tygodnia, tzn. że będzie odbierać folię partiami. Nie kwestionowała ilości folii (dowód: zeznania świadka A. N. e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017r. czas 01:02:55).

W połowie kwietnia 2015r. w rozmowie telefonicznej M. C. w zapytała, czy folia produkowana przez powódkę trzyma wodę w produkcji. A. N. zapamiętała to sformułowanie, bowiem klienci pytają o cechy adhezji, a nie o trzymanie wody w produkcji. Wyśniła wtedy M. C., że jej zdaniem, najlepszą do takich zastosowań byłaby folia z adhezją i że powódka takiej folii nie posiada. Powódka ma jedynie woreczki termokurczliwe, o takiej cesze. Folie powódki wykazują się lekkim obkurczem i mogła to być wystarczająca cecha na potrzeby produkcyjne pozwanej. O przydatności folii musi zdecydować sam klient (dowód: zeznania świadka A. N. e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017r. czas 01:05:35, zeznania świadka M. C. e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017r. czas 02:59:38).

A. N. udzieliła szczegółowej informacji na ten temat, bowiem powódce zależało na długotrwałej współpracy z P. Polska. O adhezji w ogóle nie było mowy na początku składnia zamówień. Powódka w ogóle nie produkuje folii o właściwości adhezji, nie mam tego rodzaju produktu w ofercie. Gdyby menager sprzedaży dostała informację, że kluczową cechą folii jest adhezja, to takiego zamówienia nie przyjęłaby. O tym, że taka cecha może być wymagana- adhezja M. C. dowiedziała się od A. N..

A. N. później sprawdziła, czy spółka produkowała w przeszłości tego typu folie. Ustaliła, że nie była to standardowa folia powódki, ale spółka miała próbę jej produkcji i folia uzyskiwała określone symbole (dowód: zeznania świadka A. N. e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017r. czas 01:07:55).

Gdyby folia miałyby mieć cechę adhezji, to w samym zamówieniu i w potwierdzeniu zamówienia musiałoby, paść to sformułowanie.

Gdyby powódka chciała wyprodukować dla pozwanej taką folię, to musiałaby zrobić kalkulację biznesową, bowiem nie są to typowe folie. Trudno zorientować się po cenie zamówienia, że doszło np. do jakiegoś nieporozumienia, bo ceny u różnych producentów są różne (dowód: zeznania świadka A. N. e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017r. czas 01:11:48).

M. C. nie wiedziała co znaczy jonizacja foli i A. N. wytłumaczyła pracownikowi pozwanej i to pojęcie (dowód: zeznania świadka A. N. e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017r. czas 01:22:21).

Produkty zamówione przez pozwaną zostały przez powodową Spółkę wyprodukowane zgodnie z jej zamówieniem. Większość zamówionych foli została przez pozwaną odebrana. Powódka korespondowała z pozwaną w sprawie odbioru od powódki pozostałej ich części (dowód: wydruk korespondencji mailowej K. B., zatrudnionej u powódki z M. C. ws. odbioru przez pozwaną części produktów w dniach 15-18 maja 2015 roku k. 71-72 akt).

Pozwana kontaktowała się telefonicznie z powódką w dniu 23 czerwca 2015 roku i poinformowała, że „folie nie działają prawidłowo, gdyż nie trzymają wody w produkcji”. Powódka w mailu z tego samego dnia zaoferował pomoc własnych techników. M. ten pozostał bez odpowiedzi pozwanej (dowód: wydruk wiadomości e-mail A. N. do M. C. ws. oferty pomocy technika przy adhezji folii z 23 czerwca 2015 roku k. 74 akt, zeznania świadka A. N. e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017r. czas 01:15:06).

W lipcu 2015 roku w rozmowie telefonicznej z A. N., M. C. ujawniła, że pozwana znalazła na rynku włoskiego dostawcę oferującego tańsze produkty do pakowania swoich wyrobów, niż te zamówione u powódki. Taką informację powódka uzyskała, również od prezesa pozwanej Spółki (...) w dniu 10 września 2015r. w czasie spotkania (dowód: zeznania świadka A. N. e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017r. czas 01:15:06).

W dniu 10 września 2015 roku strony odbyły spotkanie, podczas którego pozwana twierdziła, że folie nie spełniają wymogów tak zwanego warunku (...) tj. brak wycieków wody z folii po zapakowaniu produktów i obróbce termicznej. Podczas tego spotkania termin (...) został przez pozwaną o użyty po raz pierwszy. Pozwana nigdy wcześniej nie

informował o tym wymogu powódkę (dowód: zeznania świadka A. N. e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017r. czas 01:15:06, 01:27:09).

W czasie tego spotkania powódka zapytała czy folie, które zostały zamówione przez pozwaną mogą zostać wykorzystane w innym zakładzie np. w Pinii (...). Na początku P. P. wydawał się być przychylny temu pomysłowi, ale nie doszło do porozumienia. Inną propozycja, którą powódka przedstawiła, to poddanie folii procesowi jonizowania, koronowania i sprawdzenia, jaka będzie przyczepność i czy spełni wymogi pozwanej. Pozwana nie przyjęła jednak tej propozycji (dowód: zeznania świadka A. N. e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017r. czas 01:15:06).

Gdyby wykorzystanie tych produktów okazało się niemożliwe, powódka miała ostatecznie wystawić pozwanej faktury za te folie, a następnie na polecenie pozwanej je zutylizować. Koszty ewentualnej utylizacji powódka zgodził się ponieść z pozwaną po połowie.

Powódka zwróciła się do pozwanej o odebranie przynajmniej 20% produktów ze stanów magazynowych powódki, zamówionych przez pozwaną, celem zwolnienia miejsca magazynowego, które te produkty zajmowały już od czerwca 2015 roku (dowód: mail z 29 września 2015 roku ws. fakturowania i podsumowanie ustaleń ze spotkania zawarte w korespondencji mailowej A. N. do M. C. z 11 września 2015 roku k. 76 akt).

Pozwana nie ustosunkowała się do przedstawionych w mailu ustaleń ze spotkania, ani nie zareagowała na wezwanie do odebrania 20% produktów z magazynu powódki. Mimo tego powódka podejmowała kolejne próby kontaktu z pozwaną.

W dniu 20 października 2015 roku powódka próbowała porozumieć się w zakresie fakturowania produktów wyprodukowanych dla pozwanej i procesu jonizacji folii, który skutkowałaby zwiększeniem przyczepności folii do pakowanych w nią produktów pozwanej. Powódka podtrzymała brak zgody na fakturowanie (dowód: wydruk korespondencji mailowej A. N. z M. C. z 20 października 2015 roku k. 79-81 akt).

W tym czasie powódka poszukiwała na rynku polskim i za granicą odbiorcy, który byłby zainteresowany nabyciem produktów wyprodukowanych przez powódkę na zamówienie pozwanej. Znalezienie takiego odbiorcy okazało się niemożliwe z uwagi na specyficzne rozmiary produktów, które zostały docięte do szerokości wskazanej przez pozwaną.

W dniu 29 października 2015 roku powódka skierowała także maila bezpośrednio do P. P., informując go, że nie udało mu się znaleźć alternatywnego odbiorcy na produkty wyprodukowane dla pozwanej. Jednocześnie podtrzymała gotowość prowadzenia testów produktów i prac nad zmianą parametrów produktów celem dostosowania ich do wymogów należytej adhezji i (...). (dowód: wydruk wiadomości e-mail A. N. do pana P. P. z dnia 29 października 2015 roku wraz z tłumaczeniem przysięgłym z języka włoskiego k. 83-84 akt).

P. P. nie odpowiedział na ten mail. W związku z tym, powódka kierowała maile również do pracowników pozwanej, ale i one pozostały bez odpowiedzi. Pracownica pozwanej Spółki do tej pory odpowiedzialna za kontakty z powódką jedynie w dniu 30 października 2015 roku skontaktowała się z powódką, lecz z uwagi na brak upoważnienia do działania w sprawie, nie doszło do ustaleń (dowód: wydruki wiadomości e-mail A. N. do M. C. z 29 września, 29 i 30 października 2015 roku oraz z 30 marca 2016 roku k. 86-89 akt).

Powódka pismem z 27 września 2016 roku wezwała pozwaną do zapłaty należnych jej kwot wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wymagalności do dnia zapłaty, tj.:

-EUR 1.916,23 wynikającej z faktury nr (...) z 15 kwietnia 2015 roku z datą płatności do 15 maja 2015 roku, (**faktura nr (...)**),

-EUR 15.378,08 wynikającej z nr (...) z 29 kwietnia 2015 roku z datą płatności do 29 maja 2015 roku, (**faktura nr (...)**),

-EUR 2.189,29 wynikającej z faktury nr (...) z 28 maja 2015 roku z datą płatności do 27 czerwca 2015 roku, (**faktura nr (...)**),

-EUR 16.914,09 wynikającej z faktury nr (...) z 29 maja 2015 roku z datą płatności do 28 czerwca 2015 roku), (**faktura nr (...)**),

-EUR 95.419,45 wynikającej z faktury nr (...) z 30 października 2015 roku z datą płatności do 29 listopada 2015 roku), (**faktura nr (...)**),

-EUR 1.671,90 wynikającej z faktury nr (...) z 19 lutego 2016 roku z datą płatności do 20 marca 2016 roku), (**faktura nr (...)**).

- tj. na łączną kwotę EUR 133.489,04 (sto trzydzieści trzy tysiące czterysta osiemdziesiąt dziewięć i 04/100 euro).

(dowód: wezwanie do zapłaty z 27 września 2016 roku doręczone pozwanej 3 października 2016 roku k. 91-95 akt).

Po wymianie korespondencji mailowej i rozmowie telefonicznej między stronami, pozwana w dniu 4 listopada 2016 roku poinformowała powódkę o dokonaniu zapłaty kwoty EUR 24.137,00 stanowiącej równowartość 70% wartości netto kwot zawartych w fakturach nr (...), z pominięciem należności wynikających z faktur nr (...) oraz należnych odsetek. Kwota ta wpłynęła na rachunek bankowy powódki w dniu 7 listopada 2016 roku. Powódka wyznaczyła pozwanej dodatkowy termin na zapłatę pozostałej części należności. Powódka zobowiązała się przy tym, że o ile pozwana zdecyduje się uiścić należność do 11 listopada 2016 roku, to będzie mogła zapłacić jedynie 70% pozostałych należnych kwot, to jest tych wynikających z faktur nr (...). Nie musiałby wówczas płacić żadnych dodatkowych kwot z tytułu faktur nr (...). (dowód: okoliczności bezsporne, wydruk wiadomości e-mail z 8 listopada 2016 roku do pozwanej k. 97 akt, zeznania świadka A. N. e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017r. czas 01:19:35).

Kwota ta jednak nie została przez pozwaną Spółkę wpłacona na rachunek powódki, ani do 11 listopada 2016 roku, ani do dnia wniesienia niniejszego pozwu (dowód: okoliczność bezsporna).

W związku ze sprzedanymi pozwanej produktami, powódka wystawiła na jej rzecz łącznie 10 faktur. W miarę realizowania przez powódkę kolejnych zamówień pozwana przestała płacić za zamówione folie i odmówiła odbioru części z nich. Sześć wystawionych pozwanej przez powódkę faktur nie zostało opłaconych, z czego 3 zostały zapłacone jedynie w części (dowód: odpisy 6 faktur wystawionych przez powódkę i niezapłaconych przez pozwaną załącznik k. 47-52 akt).

Faktury trafiały w pozwaną Spółkę do M. C., ona sprawdzała je pod kątem zgodności z warunkami umowy, co do ilości, ceny, czasu dostawy. Nie stwierdziła nieprawidłowości. Faktury oddawała do księgowości (dowód: zeznania świadka M. C.-protokół z dnia 2 lutego 2017r. czas 02:37:30).

Jako podstawę odmowy zapłaty pozwana Spółka wskazywała początkowo, że zamówione u powódki i wyprodukowane dla pozwanej folie nie mają właściwości dostatecznej adhezji (zwiększonej przyczepności) folii (ang. meat adhesion) do produkowanych i pakowanych przez nią wędlin. Pozwana, dokonując zamówień produktów, takich wymogów co do oczekiwanych właściwości produktów nie zgłaszała (dowód: wydruk korespondencji mailowej A. N. z M. C. z dnia 1 i 8 kwietnia 2015 roku ws. wyników testów i złożenia zamówienia k. 54-57 akt, wydruk korespondencji mailowej A. N. z M. C. z dnia 15 - 17 i 21 kwietnia 2015 roku ws. zamówienia (ujętego w fakturach nr (...)) k. 59-69 akt).

Pozwana złożyła zamówienie na folie objęte fakturami nr (...). Produkty zostały wyprodukowane dla pozwanej zgodnie z tym zamówieniem i zostały wysłane przez powódkę do pozwanej. Produkty objęte fakturami nr (...) zostały pozwanej dostarczone zgłaszała (dowód: wydruk korespondencji mailowej A. N. z M. C. z dnia 1 i 8 kwietnia 2015 roku ws. wyników testów i złożenia zamówienia k. 54-57 akt, wydruk korespondencji mailowej A. N. z M. C. z dnia 15 - 17 i 21 kwietnia 2015 roku ws. zamówienia (ujętego w fakturach nr (...)) k. 59-69 akt, listy przewozowe i potwierdzenia

doręczenia przesyłek załączniki nr 18 i 20 do pozwu k. 99-108 akt). Produkty objęte fakturą nr (...) nie zostały odebrane przez pozwaną (dowód: okoliczność bezsporna).

Faktury nr (...) zostały częściowo opłacone przez pozwaną. Należności z tytułu faktur nr (...) pozwana zapłaciła 7 listopada 2016 roku, jedynie w części i bez należnych odsetek. W zakresie faktur nr (...) odpowiednio pozostało tj. odpowiednio EUR 7.171,66, EUR 1.000,99 oraz EUR 7.728,04 wraz z odsetkami.

Faktura nr (...) (tj. faktura nr (...) z 15 kwietnia 2015 roku) opiewająca na kwotę EUR 1.916,23 dotyczyła folii zamówionych w imieniu i na rzecz pozwanej przez jej pracownika M. C. w mailu z dnia 1 kwietnia 2015 roku. Faktura ta stanowi jedną z 6 faktur wystawionych w związku z realizacją zamówienia złożonego przez pozwaną tego dnia. Cztery z nich zostały już zapłacone, a piątą pozwana opłaciła w części 7 listopada 2016 roku (fakturę nr (...)). Produkty zostały wysłane pozwanej 9 kwietnia 2015 roku bezpośrednio od producenta, tj. z fabryki należącej do spółki (...) w Finlandii. Data wysyłki wskazana na fakturze to 15 kwietnia 2015 roku jednak przesyłkę o numerze (...) dostarczono pozwanej 13 kwietnia 2015 roku. Odbiór produktów w K. w tym dniu o godzinie 14:37 potwierdził w imieniu pozwanej pracownik C. (dowód: faktura nr (...))

powołana korespondencja mailowa M. C. z A. N. z dnia 1 - 8 kwietnia 2015 roku ws. złożenia zamówienia, wydruk potwierdzenia doręczenia przesyłki (ang. „P. of delivery”) ze strony firmy kurierskiej (...), załącznik nr 18 do pozwu k. 99-107 akt).

Faktura nr (...) (tj. faktura nr (...) z 30 października 2015 roku) opiewająca na kwotę EUR 95,419.45 - jest to 1 z 3 faktur wystawionych w związku z zamówieniem złożonym w imieniu pozwanej przez M. C. w dniu 15 kwietnia 2015 roku. Pozostałe 2 faktury pozwana zapłaciła w części dnia 7 listopada 2016 roku (faktura nr (...) i faktura nr (...)). Data wysyłki dotyczącej faktury nr (...) to 19 stycznia 2016 roku. Dostawa folii nie została zaakceptowana przez pozwaną i zostały one odesłane do powódki (dowód: faktura nr 5 załącznik nr 19 do pozwu k. 109-122 akt).

Produkty objęte fakturą nr (...) znajdują się wciąż w magazynie powódki i mogą być przez nią odebrane. Produkty te były wyprodukowane na zamówienie pozwanej zostały przycięte do specyficznych szerokości używanych przez pozwaną.

Faktura nr (...) (tj. opiewająca na kwotę EUR 1,671.90 o nr (...) z 19 lutego 2016) - faktura za - rolki testowe zamówione zostało złożone w imieniu pozwanej przez J. M. ze spółki (...) Sp. z o.o. Zamówienie zostało potwierdzone 27 stycznia 2015 roku przez A. N.. Dnia 18 lutego 2015 roku J. M. została natomiast poinformowana przez pracownicę powódki K. B., że próbki folii zostaną do niej wysłane następnego dnia. Pierwotnie faktura za próbki produktów była wystawiona na rzecz (...) Sp. z o.o. (pod nr (...)). Wystawienie faktury na (...) Sp. z o.o. zakwestionowała jednak O. O., zatrudniona w tej spółce na stanowisku specjalisty ds. zakupów w miejsce J. M.. W związku z tym, K. B. została poproszona o zafakturowanie tej kwoty na pozwaną. Powódka wysłała wówczas do (...) Sp. z o.o. fakturę korygującą nr (...), która zerowała naliczone należności i wystawiła fakturę nr (...) na rzecz pozwanej. Pozwana odesłała jednak tę fakturę do powódki. Produkty objęte tą fakturą zostały pozwanej doręczone. Data wysyłki wynikająca z pierwotnej faktury dla (...) Sp. z o.o. (...) to 19 lutego 2015 roku. Produkty zostały doręczone do (...) sp. z o.o. w dniu 20 lutego 2015 roku. Zostało to potwierdzone własnoręcznym podpisem przez pracownika tej spółki. Powódka pracowała z Hamburger P. w pierwszej połowie 2014r., współpraca trwała kilka miesięcy. Hamburger P. zamawiało wysoko wyspecjalizowaną folię o nazwie skin do pakowania boczków.

Testy odbywały się u pozwanej, natomiast jedynie pomyłkowo faktura początkowo wystawiona na Hamburger Polska (dowód: faktura nr (...), kopia faktury nr (...) wystawiona na (...) Sp. z o.o. i faktura korygująca nr (...), wydruk korespondencji mailowej A. N. z O. O. z (...) Sp. z o.o. z 29 grudnia 2015 roku i 19 lutego 2016 roku, list przewozowy S. nr (...) - załącznik nr 20 do pozwu k. 124-129, zeznania świadka J. M. e-protokół z dnia 2 lutego 2017r. czas 02:16:23, zeznania świadka A. N. e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017r. czas 01:24:34, 01:29:51, 01:33:17).

Powódka w dniu 27 września 2016 roku skierowała do pozwanej propozycję podjęcia mediacji celem uniknięcia konieczności angażowania sądu do rozstrzygnięcia zaistniałego sporu. Pozwana jednak nie ustosunkowała się do propozycji pozasądowego załatwienia sprawy, co zgodnie z treścią wezwania do zapłaty poczytane zostało jako odmowę podjęcia mediacji (dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty oraz propozycja podjęcia mediacji wysłane do pozwanej 27 września 2016 roku k. 91 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów.

W toku postępowania Sąd zrealizował wszystkie wnioski dowodowe poza przesłuchaniem stron, bowiem ostatecznie powód zrezygnował z przesłuchania, a pozwany na przesłuchanie nie stawiał się. Sąd uznał jego nieobecność za nieusprawiedliwioną, bowiem brak było jakiegokolwiek rzetelnej i wiarygodnej informacji o przyczynach nieobecności poza ogólnikowym stwierdzeniem, że prezes spółki P. P. nie mógł się stawić z powodu obowiązków służbowych.

Należy podnieść, że przesłuchanie stron zgodnie z art. 299 k.p.c. ma charakter fakultatywny i subsydiarny, a jego przedmiotem są wyłącznie niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Sąd pozyskał wszystkie dowody, które były niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy i po analizie tych dowodów doszedł do przekonania, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności wynikają z zeznań świadków i z dokumentów prywatnych przedłożonych przez strony.

Sąd przesłuchał A. N. zatrudnioną u powódki na stanowisku menedżer ds. sprzedaży odpowiedzialnej między innymi za współpracę z pozwaną, na okoliczność: prowadzenia współpracy handlowej stron, składania przez pozwaną zamówień na produkty powódki, dokonania przed przyjęciem zamówień od pozwanej ustaleń stron co do właściwości, jakim miały odpowiadać produkty, wydania pozwanej polecenia wykonania testów produktów celem potwierdzenia, że produkty zamawiane u powódki będą spełniać wymogi pozwanej, wyprodukowania produktów na zamówienie pozwanej zgodnie z instrukcjami pozwanej i z uwzględnieniem właściwości produktów żądanych przez pozwaną, oferowania przez powódkę pomocy pozwanej w dostosowaniu produktów do potrzeb pozwanej, po zmianie przez pozwaną wymogów co do produktów, podejmowania przez powódkę starań celem sprzedaży produktów wyprodukowanych na zamówienie pozwanej innym klientom, podejmowania przez powódkę starań celem ugodowego rozwiązania sporu i wyznaczania pozwanej dodatkowych terminów na zapłatę ceny za produkty.

Na wniosek pozwanej Sąd dopuścił dowód z zeznań świadków J. M. i M. C., na okoliczność współpracy podjętej przez strony, przebiegu procesu współpracy, złożenia przez pozwaną zamówień na dostawę folii, objętych fakturami nr (...), kierowanych przez pozwaną do powódki zapytań o cenę i możliwy termin realizacji ewentualnego zamówienia na folię objęte fakturami VAT nr (...), zapewnień kierowanych przez powódkę o posiadaniu przez dostarczone przez nią folię właściwości w zakresie zatrzymywania wody w produkcji, tj. tzw. adhezji, podejmowanych przez strony próbach ugodowego zakończenia sporu.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań świadka A. N., treść korespondencji mailowej wskazuje, że powódka nie oferowała do sprzedaży folii o właściwości adhezji, gdyż nawet takowej nie posiadała w ofercie, a przygotowanie takiego rodzaju produkcji wymagałoby nakładów i innej kalkulacji ceny. Była jedynie mowa o tym, że posiada folię termokurczliwą do gotowania-pasteryzacji produktów. Ostatecznie świadek J. M. przyznała, że powódka nie mówiła o adhezji folii, pozwana wiedziała, że takowej folii powódka nie ma w ofercie, a testy dotyczyły folii przeznaczonej do pasteryzacji produktów. Świadek M. C. przyznała, że dopiero w połowie kwietnia 2015r. rozmawiała z A. N. na temat folii zatrzymującej wodę w produkcji i padło dopiero wtedy pojęcie adhezji. Poza sporem między stronami jest, że folia została dostarczona do testów i od pozwanej zależało to, czy zaakceptuje sprawdzone właściwości produktu i złoży zamówienie. W korespondencji mailowej zawierającej zamówienia, również nie padało określenie adhezja.

Należy podnieść, że świadek M. C. popadła w swoich zeznaniach w rażącą sprzeczność, bowiem raz twierdziła, że w kwietniu 2015r. składała jedynie zapytanie o ilość folii oraz terminy dostaw, a zestawienie do maila i treść maila

nie było zamówieniem, by w innej części zeznań przyznać, że zamawiała towar w mniejszych partiach, wywoływała mniejsze dostawy i to za zgodą prezesa P. P.. Powódka realizowała umowę i wystawiała faktury. Następnie sama świadek przyznała, że analizowała faktury pod kątem zgodności z umową, jej warunkami, uzgodnioną ceną, ilością. Sam świadek zresztą przyznał, wbrew twierdzeniom strony zawartym w odpowiedzi na pozew, że została zawarta umowa z powódką i to za wiedzą i zgodą P. P., który wyrażał zgodę, by odbierać folię mniejszymi partiami i szukał w międzyczasie większego dostawcy foli za granicą. O zawarciu umowy świadczy także przyjmowanie towaru i zapłata za części faktur.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w całości zasadne.

Zgodnie z art. 535 § 1 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Umowa sprzedaży jest umowa wzajemną, a strony, składając oświadczenia ją statuujące, czynią to w oparciu o wyobrażenia o wartości swoich wzajemnych świadczeń. Przedmiot świadczenia kupującego wyrażony w znakach pieniężnych, jest kategorią obiektywną, bo interes sprzedawcy zostanie zaspokojony wtedy, gdy otrzyma on umówioną sumę pieniędzy. Inna jest natomiast sytuacja kupującego, który jest zainteresowany w otrzymaniu tego, czego spodziewał się otrzymać „wdając się w umowę sprzedaży”. Jeżeli zatem przedmiot świadczenia sprzedawcy nie odpowiada wyobrażeniom kupującego, dlatego iż jest on wadliwy, to zakłócona zostaje równowaga świadczeń (vide: Gawlik Z., Komentarz do art. 556 Kodeksu cywilnego, Lex 2015; wyrok SO w Słupsku z dnia 25 października 2013 roku, I C 156/12).

Zawierając umowę sprzedaży, sprzedawca bierze na siebie odpowiedzialność za wydanie kupującemu rzeczy o odpowiedniej jakości i odpowiednich właściwościach. Chodzi tutaj o jakość i właściwości, których w świetle istniejących okoliczności kupujący ma prawo spodziewać się po nabywanej rzeczy. Jeżeli natomiast okaże się, że sprzedana rzecz była niezgodna z umową, kupujący nie uzyska odpowiedniego ekwiwalentu dla zapłaconej przez siebie ceny. W takiej sytuacji dochodzi do naruszenia interesu kupującego. Instrumentem ochrony tego interesu są m.in. przepisy o rękojmi za wady. Przepisy te składają się na szczególny reżim prawny zabezpieczający interes kupującego na wypadek wykrycia wadliwości rzeczy. Reżim ten jest niezależny zarówno od ogólnych przepisów dotyczących odpowiedzialności odszkodowawczej (art. 471 i n. k.c.), jak i od przepisów dotyczących gwarancji jakości (art. 577 i n. k.c.) (vide: Haładyj K., Tulibacka M. [w:] KC, red. Osajda 2015, wyd. 13, opubl. Legalis).

W myśl art. 556 k.c., sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną (rękojmia).

Ustawowa odpowiedzialność sprzedawcy z tytułu rękojmi za wady sprzedanej rzeczy ma charakter zbliżony do absolutnego, co oznacza, że sprzedawca nie może się z niej zwolnić, obciąża go ona niezależnie od tego, czy to on spowodował wadliwość rzeczy, czy ponosi w tym zakresie jakkolwiek winę, a nawet czy w ogóle widział lub mógł wiedzieć o tym, że sprzedana rzecz jest wadliwa (vide: wyrok SA w Katowicach z dnia 5 marca 2009 r., V ACa 484/08, OSA/Kat. 2009 nr 2, poz. 4, L.). Zatem to, czy kupujący mógł wadę zauważyć przy dochowaniu należytej staranności, czy powinien był wiedzieć o wadzie (czy mógł się o niej dowiedzieć przy dochowaniu należytej staranności) nie wyłącza odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu rękojmi. Tylko wiedza kupującego o wadzie w chwili zawarcia umowy wyłącza tę odpowiedzialność (art. 557 § 1 k.c.), czego jednak pozwana nie starała się nawet wykazać, a ciężar dowodu w tej kwestii obciąża sprzedawcę (vide: wyrok SA w Katowicach z dnia 20 listopada 2012 roku, I ACa 820/12, opubl. L.).

Zgodnie z art. 556¹ § 1 k.c., wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową. W szczególności rzecz sprzedana jest niezgodna z umową, jeżeli: nie ma właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia; nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego; nie nadaje się do celu, o którym kupujący poinformował sprzedawcę przy zawarciu

umowy, a sprzedawca nie zgłosił zastrzeżenia co do takiego jej przeznaczenia; została kupującemu wydana w stanie niezpełnym.

Właściwości rzeczy są pojęciem szerszym niż cel, do którego także odwołuje się przepis, a cel ten może być bezpośrednio oznaczony w umowie, lub też może wynikać z okoliczności lub przeznaczenia rzeczy (vide: Tulibacka M. [w:] KC, red. Osajda 2015, wyd. 13, opubl. Legalis).

Natomiast zapewnienia sprzedawcy o stanie rzeczy czy nieistnieniu wad mogą być wyraźnie wypowiedziane bądź wyrażone za pomocą znaków, symboli, wynikać z okoliczności lub w sposób dorozumiany, który może polegać na tym, że sprzedawca milcząco przytakuje wyrażanym przez kupującego oczekiwaniom wobec nabywanej rzeczy (vide: wyrok SO w Słupsku z dnia 25 października 2013 roku, I C 156/12).

Treść powołanego wyżej przepisu implikuje przekonanie, że o wadliwości rzeczy decyduje kryterium funkcjonalne, obejmujące przeznaczenie rzeczy i jej użyteczność, któremu należy przyznać znaczenie pierwszorzędne, a nie kryterium normatywno-techniczne. Wskazać przy tym należy, że dla oceny istnienia wady we wspomnianej postaci decydujące znaczenie ma subiektywne wyobrażenie kupującego (vide: wyroki SN z dnia 10 lipca 2002 roku, II CKN 111/01, LEX nr 109412 i z dnia 27 listopada 2003 roku, I CK 267/02, LEX nr 479348). O ile zatem kupujący nie może używać rzeczy zgodnie z przeznaczeniem, to mamy do czynienia z wadliwością rzeczy, nawet gdyby odpowiadała ona normom technicznym (vide: S. A., Glosa do wyroku SA z dnia 28 sierpnia 1996 roku, I ACr 250/96, OSP 1997, z. 4, poz. 91).

O wystąpieniu wady fizycznej rzeczy sprzedanej przesądza zatem zmniejszona użyteczność rzeczy ze względu na cel wynikający z przeznaczenia tej rzeczy, stosownie do oczekiwań kupującego w razie braku zastrzeżeń sprzedawcy co do takiego wykorzystania rzeczy. Oczekiwać przy tym należy, że kupujący poinformuje sprzedawcę o zamiarze szczególnego korzystania z rzeczy. Informacja ta powinna dotrzeć do sprzedawcy, który winien poznać intencje kupującego w tym zakresie, jednakże w żadnym razie nie obciąża go obowiązek dowiadywania się o celu, dla którego kupujący zamierza zawrzeć transakcję. Sprzedawcę obciąży brak spełnienia przez przedmiot sprzedaży oczekiwań kupującego, jeżeli pozostanie obojętny wobec informacji przekazywanych przez kupującego. Ciężar dowodu na okoliczność formułowania określonych oczekiwań wobec przedmiotu umowy spoczywa na kupującym.

Podstawą uczynienia zarzutu wadliwości sprzedanej rzeczy jest także jej wydanie kupującemu w stanie niezpełnym. O wydaniu rzeczy w stanie niezpełnym, inaczej niekompletnym, można mówić wtedy, gdy wydano rzecz bez części składowych, zapasowych i przynależności, w sytuacji gdy były one objęte umową, albo konieczność ich dołączenia wynika z obowiązujących przepisów. Rzecz zostanie wydana w stanie kompletnym, jeżeli jest zaopatrzona w dokumenty potrzebne kupującemu do korzystania z rzeczy czy do rozporządzania rzeczą (vide: B. I., Odpowiedzialność z tytułu..., s. 64).

Zauważyć również należy, że uprawnienie do dochodzenia przez kupującego roszczeń z tytułu rękojmi nie ogranicza się tylko do tych sytuacji, gdy przedmiotem umowy sprzedaży są rzeczy nowe. Określona wskazanym przepisem odpowiedzialność sprzedawcy za wady fizyczne rzeczy sprzedanej odnosi się, także do rzeczy używanych. Pogląd ten wykształcony przez judykaturę jest powszechnie akceptowany w piśmiennictwie prawniczym. Nie obejmuje ona jednak odpowiedzialności za takie zmniejszenie wartości lub użyteczności rzeczy, które jest normalnym następstwem jej prawidłowego używania (vide: Gawlik Z., Komentarz do art. 556¹ Kodeksu cywilnego, Lex 2015).

W okolicznościach niniejszej sprawy i w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, ocenionego zgodnie z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego, nie może budzić wątpliwości, że:

1. Wbrew twierdzeniom pozwanej Spółki, pomiędzy stronami została zawarta ważna umowa sprzedaży folii (art. 535 § 1 k.c. w zw. z art. 58 k.c.), określająca jej parametry, wymiary, ilość, termin dostawy, cenę. Umowa została zawarta w drodze negocjacji.

Należy wskazać, że w szczególności strony mogą zdecydować, że osiągnięcie porozumienia co do elementów przedmiotowo istotnych będzie już oznaczać zawarcie umowy. Określenie pozostałych elementów stosunku prawnego nastąpi wtedy, zgodnie z dyspozycją art. 56 k.c., na podstawie ustawy, a zatem - wola stron zostanie uzupełniona przepisami względnie obowiązującymi (por. wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r., II CSK 126/05, LEX nr 179973, wyrok SN z dnia 26 marca 2010 r., I CSK 444/09, LEX nr 583733). Nie jest jednak wyłączone dalsze prowadzenie uzgodnień, w wyniku których strony dookreślą warunki już zawartej umowy w sposób odbiegający od postanowień ustawy. W braku postanowienia stron co do chwili zawarcia umowy należy uznać zgodnie z przeważającym stanowiskiem doktryny, że o zawarciu umowy decyduje albo uzgodnienie postanowień przedmiotowo istotnych (tzw. essentialia negotii), tym bardziej jeśli kontrahenci zawierali już uprzednio podobne umowy i stosowano wzorce umowy.

SN w wyroku z dnia 20 października 2005 r., II CK 7/05, LEX nr 191866 określił, że umowa nie może być uznana za zawartą tak długo, jak długo strony nie uzgodniły postanowień przedmiotowo istotnych

2. Powódka zawarła z pozwaną skuteczne umowy sprzedaży na zamówiony przez nią towar oraz wywiązała się z podjętego zobowiązania, w sposób rzetelny i całościowy, wydając towar do rąk strony przeciwnej. Jednocześnie załączone do akt sprawy zamówienia, w postaci korespondencji email, dokumentów ofert sprzedaży, wystawionych faktur, listów przewozowych, dokumentów wydania towaru WZ w pełni udowadniają roszczenie strony powodowej oraz potwierdzają wysokość dochodzonego pozwem żądania.

3. Pozwana ma legitymację by występować w tej sprawie, bowiem umowy sprzedaży były zawierane przez umocowanych przez pozwaną do dokonywania czynności pracowników J. M. i M. C., a nadto akceptowane przez prezesa pozwanej Spółki (...). Nie mamy zatem do czynienia w przedmiotowej sprawie z rzekomym pełnomocnikiem (falsus procurator), czyli osobą która dokonuje czynności prawnej w cudzym imieniu, nie mając do tego umocowania lub przekraczając jego granice. W świetle art. 103 § 1 k.c. bez znaczenia jest okoliczność, czy osoba taka jest w dobrej, czy w złej wierze, a więc czy wie o tym, że działa bez umocowania bądź z przekroczeniem zakresu pełnomocnictwa.

4. Powódka dostarczyła towar zgodny z zamówieniem, złożonym przez pozwaną.

5. Brak jest w niniejszej sprawie jakichkolwiek podstaw do odmowy zapłaty za dostarczoną folię, skoro powódka zawarła ważną umowę, towar został wydany zgodnie z zamówieniem- zgodnie z warunkami umowy. O braku wymagalności roszczenia nie przesądza okoliczność, że część towaru nadal pozostaje w posiadaniu powódki, skoro pozwana bezzasadnie odmawia jego zabrania, generując dodatkowo koszty jego magazynowania.

6. Nie ma podstaw, by w ramach wskazanych przepisów o rękojmi przy sprzedaży przyznać pozwanej uprawnienie do obniżenia ceny za dostarczony towar lub odmowy zapłaty.

Mając na uwadze powyższe, należało uwzględnić żądanie pozwu co do roszczenia głównego. Przy obliczaniu kwot pozostałych do zapłaty na podstawie każdej z faktur zgodnie z art. 451 § 1 k.c. powódka uwzględniła dyspozycję pozwanej o zaliczeniu wpłaconej kwoty EUR 24.137,00 na poczet należności wynikających z tych konkretnych faktur, w proporcji po 70%.

Wpłacona kwota została zaliczona na poczet zadłużeń wynikających z faktur (...) w następującym zakresie:

- faktura nr (...) ((...)) 70% z kwoty EUR 15.378,08 = EUR 10.764,66,

- faktura nr (...) ((...)) 70% z kwoty EUR 2.189,29 = EUR 1.532,50,

-faktura nr (...) ((...)) 70% z kwoty EUR 16.914,09 = EUR 11.839,86.

Po dokonaniu powyższy kalkulacji powódka zgodnie z art. 451 § 1 kodeksu cywilnego in fine wpłaconą przez pozwaną kwotę zaliczyła w pierwszej kolejności na należności uboczne związane z każdą z tych faktur.

Do wartości netto każdej z faktur nr (...) powódka dodała wartość odsetek naliczonych od dnia wymagalności każdej z nich do dnia 7 listopada 2016 roku jako dnia zapłaty i od każdej takiej sumy odjęła po 70% łącznej kwoty zgodnie z wolą pozwanej.

W rezultacie, należności wynikające, na które opiewają faktury nr (...), zostały zapłacone w następującym zakresie zgodnie z wyliczeniem powódki przedstawionym w tabelach:

Faktura nr (...) ((...))

W zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie uwzględniono żądanie w całości, uznając wyliczenie za prawidłowe.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty należne powódce od pozwanej złożyły się koszty zastępstwa procesowego 14.400zł, opłata od pełnomocnictwa 17zł, opłata od pozwu 25.338zł. Od pozwanej jako strony przegrywającej spór Sąd nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Okręgowego w Łodzi kwotę 192,32zł tytułem zwrotu wydatków na wynagrodzenie tłumacza.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanej,
2. Uzasadnienie sporządzone przez sędziego.